

mænd, maa jeg sige, at det er ingenlunde nogen særskilt Interesse for disse Embedsmænd fremfor andre Embedsmænd, der har bragt mig til at udtale mig, som jeg har gjort, men det er Interesse for, at der overhovedet skeer Ret og Billighed mod Enhver i Landet, han være Embedsmand eller Iffe-Embedsmand. Jeg kan ikke troe, at det er ganske ret og billigt, naar vi have givet en Lov, her endog to Love, da ikke blot at forandre dem ved en anden Lov, men at give den tilbagevirkende Kraft, fordi vi paa et tidligere Trin havde troet, at en Lov, som er forkastet, vilde være kommen ud. Det er et Princip, vi tidligere have slaaet fast, at enhver Lov skulde gjælde fra den Dag, den udkom, og ikke tage Rettigheder, der allerede ere traadte i Kraft, tilbage, og jeg seer ikke, at der her er nogen tvingende Omstændighed tilstede, der skulde bringe os til at fravige dette Princip. Den høitærede Minister har udtrykkelig sagt, at hvis der kun var Tale om dette Par Maaneder, var det ikke saa vigtigt, men at der jo var Tale om meget Mere, nemlig om den kommende Tid, og derfor forekommer det mig langt naturligere at lade det, der er skeet, være skeet og kun henvende Bliffet paa den kommende Tid, altsaa give Loven en Affattelse, der raader Bod paa den almindelige Lønningslov, forsaavidt den vilde komme til Anvendelse i den kommende Tid, men derimod ikke lade den beholde en Eftikelse, hvorved den faaer tilbagevirkende Kraft. Dette er min Hovedindvending mod denne Side af Lovforslaget. Der er dernæst den anden Side af Lovforslaget, den nemlig, at det slaaes fast for 5 Aar, hvad der paa Finantsloven kun er slaaet fast for eet Aar. Jeg seer ikke, hvorfor Lønningsloven for Theatret ikke kan gives Aar for Aar ligesom hidtil, og det er derfor et Punkt i Lovforslaget, som jeg ogsaa kunde ønske forandret; men derom vilde vi maaskee ved 2den Behandling kunne forhandle nærmere.

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet: Jeg skal ikke ved denne 1ste Behandling gaae videre ind paa dette Spørgsmaal, men jeg maa dog gjøre opmær-

som paa, at den Bet, som det ærede Medlem meente at kunne gaae, er aldeles ligesaa ufuldkommen som den, Lovforslaget anviser; thi i begge Tilfælde komme vi til at gribe ind i en allerede erhvervet Ret. Det kan ikke nytte at sige, at Spørgsmaalet kun gjælder om 2 Maaneder, idet vi kunne vedtage en Lov, hvori vi sige, at det ikke skal gjælde fremdeles; thi efter Loven have disse Personer — forudsat at man mener, at de have havt den her omhandlede Ret ifølge en given Lov, uagtet det ikke var tilfiet at give dem en saadan Ret — erhvervet denne Ret ikke blot for to Maaneder, men ogsaa for Fremtiden; vi gribe altsaa ind i en erhvervet Ret ligesaa vel i det ene Tilfælde som i det andet. Dette er nu Noget, man maatte betragte som ikke alene ubilligt, men ogsaa urigtigt, og som Regjeringen ganske vist vilde være meget utilbøielig til at gjøre, idet ogsaa den maa paastømme, at man fra Rigsdagens Side viser Umhed i den Henseende; den kan kun ønske, at denne Følelse maa bevares og fremtræde ligesaa meget i andre Tilfælde som i nærværende. Dette maatte, som sagt, betragtes som urigtigt og ubilligt, naar der ikke i nærværende Tilfælde var ganske særegne Grunde, som efter min og ligeledes efter den tidligere Regjering's Mening medføre, at der ikke her med Føie kan tales om en erhvervet Ret. Det er, som sagt, kun ved en reen tilfældig Fornseil ved Affattelsen af den almindelige Lønningslov, at det Resultat ikke er kommet frem, som nu tilfietes ved den foreliggende Lov.

Den fungerende Formand: Det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgfreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Spøgsbro: Jeg har havt Ordet to Gange, men det skal ogsaa kun blive en ganske kort Bemærkning. Jeg troer dog, at saaledes som vi hidtil ere gaaede frem ved Lønningslovene, have vi gjort en meget væsentlig Forskjel mellem, hvad der allerede kan siges at være en erhvervet Ret, som er traadt i Kraft, og hvad der er en Ret, som først i Fremtiden vil træde i Kraft, f. Ex. Alderstillsæg. Det Sidste er